

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 451/2023-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou Marián Galbavý, advokátska kancelária s. r. o., Kapitulská 6, Trnava, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Ing. Marián Galbavý, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-20 Cpr 56/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. PN-20 Cpr 56/2020 **b o l i p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trnava **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. PN-20 Cpr 56/2020 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **1 500 eur**, ktoré jej **j e** Okresný súd Trnava **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Trnava **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **530,86 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 451/2023-14 z 15. augusta prijal v celom rozsahu na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú 18. júla 2023, ktorou sa domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. PN-20 Cpr 56/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne navrhla, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 500 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je žalobkyňou v tzv. antidiskriminačnom spore [konanie podľa zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov v spojitosti s § 13 ods. 3 a ods. 7 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov], v ktorom sa domáha ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy proti žalovanej – obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ]. Žalobný návrh bol podaný na Okresnom súde Piešťany 29. januára 2020 ako na súde vecne a miestne príslušnom (v dôsledku súdnej reformy účinnej od 1. júna 2023 Okresný súd Piešťany zanikol a súdnu agendu tohto súdu prevzal Okresný súd Trnava, pracovisko Piešťany, pozn.).

2.1. Opíšu chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovateľka zdôrazňuje, že v jej veci je zrejmá pasivita a nečinnosť okresného súdu, ktorý do dnešného dňa vo veci meritórne nerozhodol. Počas takmer 3 a pol roka trvania súdneho sporu sa uskutočnilo jediné pojednávanie (21. júla 2021, pozn.). Vec sa podľa jej názoru nevyznačuje právnou či faktickou zložitou a ona svojím správaním k vzniku zbytočných prietáhov alebo k spomaleniu postupu okresného súdu neprispela. Naopak, v konaní vystupovala aktívne a formou urgencií upozornila súd prvej inštancie na skutočnosť, že sa vo veci stále nekoná. Nesúhlasí tiež s názorom vo veci konajúceho zákonného sudcu [REDAKOVANÉ], ktorý sa v upovedomení z 9. septembra 2022 odvoláva na prekážku brániacu v konaní z 12. marca 2020 (mimoriadna situácia vyhlásená v súvislosti s pandémiou COVID-19, pozn.). Uvádza, že osobný postoj zákonného sudcu nemožno považovať za relevantnú skutočnosť, ktorá môže brániť, aby jej vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, a tým porušovať jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľka adresovala 22. marca 2023 sťažnosť na prietahy predsedovi súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola vybavená 30. mája 2023, avšak dosiaľ nebola dosiahnutá náprava. Napadnuté konanie tak trvá neprimerane dlho a jeho doterajší priebeh nenasvedčuje tomu, že by malo byť v dohl'adnej dobe skončené.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

II.1. Vyjadrenie okresného súdu

3. Okresný súd Trnava vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti č. k. 1SprV 682/2023 z 11. septembra 2023, uvádzajúc prehľad procesných úkonov uskutočnených v napadnutom konaní, konštatoval, že vo veci konal plynulo, bez výrazne dlhých období nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti. Určité obdobie nečinnosti je vykazované od 21. júna 2021, keď bolo pojednávanie odročené, do 18. mája 2022 a od 19. septembra 2022 do 14. júla 2023 – toto bolo spôsobené opakovanou potrebou prerozdelenia veci v dôsledku zlej personálnej situácie na bývalom Okresnom súde Piešťany, a tiež názorom sudcu [REDAKOVANÉ] týkajúcim sa ne/pojednávania počas obdobia tzv. „mimoriadneho stavu“. Vec bola 14. júla 2023 pridelená terajšej zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ], ktorá po jej naštudovaní nariadi termín pojednávania. Predseda okresného súdu ďalej uviedol, že podľa jeho názoru doterajšia doba konania je spôsobená aj skutkovou náročnosťou veci, ktorú považuje za výrazne náročnejšiu ako obvyklú. Navrhol, aby ústavný súd ústavnú sťažnosť zamietol, resp. nevydal požadovaný nález, resp. vydal nález týkajúci sa iba príkazu tunajšiemu súdu konať. Nesúhlasí s priznaním primeraného finančného zadosťučinenia (3 500 eur) – s ohľadom na okolnosti prípadu niet na to žiaden relevantný dôvod, navrhovaná výška je zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu aj samotnej dĺžke napadnutého konania.

II.2. Replika sťažovateľky

4. Sťažovateľka vo svojej replike z 20. septembra 2023 vyjadrila nesúhlas s argumentáciou okresného súdu, ktorá podľa jej názoru len dokazuje opodstatnenosť a dôvodnosť ňou podanej ústavnej sťažnosti. Rozpor vidí medzi tvrdením okresného súdu týkajúcim sa plynulosti jeho postupu bez výrazne dlhých období nečinnosti a na druhej strane s uvedením presného vymedzenia období nečinnosti okresného súdu, ktoré spolu predstavuje obdobie 21 mesiacov. Poukazujúc na to, že spomínané obdobie nečinnosti tvorí až 63 % z celkovej dĺžky napadnutého konania vedeného pred súdom prvej inštancie, sťažovateľka nesúhlasí s tvrdením predsedu okresného súdu, že v konaní nie sú spôsobené zbytočné objektívne ani subjektívne prieťahy a že súd konal plynulo. Podľa sťažovateľky okresný súd má k dispozícii opatrenia, ktorých prijatím vie eliminovať riziko prieťahov v konaní a zároveň musí zabezpečiť plynulosť konania a skoré rozhodnutie vo veci.

4.1. Rovnako tak nie je možné pričítať na ťarchu sťažovateľky, že zákonný sudca má iný názor na mimoriadnu situáciu v súvislosti s ochorením COVID-19. Názor zákonného sudcu a to, či má vo veci konať, alebo nie, spolu zo zlou personálnou situáciou na bývalom Okresnom súde Piešťany nemôže ísť na ťarchu sporových strán a nemôže zakladať dôvod na ospravedlnenie pre prieťahy v súdnom konaní.

4.2. K predmetu konania, jeho skutkovej a právnej zložitosti sťažovateľka uviedla, že ide o antidiskriminačný spor voči jej bývalému zamestnávateľovi. Pracovnoprávny spor, čo sa týka kauzálnej príslušnosti, zákonodarca vyčlenil v obvodoch krajských súdov, okresný súd je špecializovaný na určitý typ káuz a konaní, a preto pre okresný súd ide teda o spor, ktorý tvorí jeho bežnú agendu a na takýto typ konania je špecializovaný. Sťažovateľka prostredníctvom

svojho právneho zástupcu uviedla príklad iného sporu vedeného okresným súdom pod sp. zn. PN 24Cpr 9/2021, s rovnakým predmetom konania, v ktorom bola žaloba podaná o 16 mesiacov neskôr ako v prípade sťažovateľky. V uvedenom spore bolo dosiaľ vypočutých 21 svedkov a pojednávanie, ktoré sa má uskutočniť 23. októbra 2023, je nariadené na účel prednesu záverečných rečí. Aj toto konanie prebiehalo počas mimoriadnej situácie v súvislosti s ochorením COVID-19, aj v tomto konaní došlo k zmene zákonného sudcu, avšak zákonný sudca na rozdiel od sudcu [REDAKOVANÉ] konal bez zbytočných prietáhov.

4.3. Doterajšia doba napadnutého konania je podľa sťažovateľky absolútne neprijateľná a neospravedliteľná. Zdôrazňuje, že okresný súd do dnešného dňa vo veci meritórne nerozhodol, dokonca nevypočul žiadnych navrhovaných svedkov ani strany sporu. Neistota, v ktorej sa sťažovateľka nachádza, sa trvaním konania čím ďalej tým viac prehľbuje a takýto stav nemôže ďalej akceptovať. Vyjadrenie predsedu okresného súdu o čiastočnej odôvodnenosti podanej ústavnej sťažnosti považuje za formalistické a alibistické.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

6. Predmetnom posúdenia ústavného súdu bol v danom prípade postup okresného súdu v napadnutom konaní z hľadiska existencie a príčin vzniku zbytočných prietáhov, a teda či jeho postupom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

9. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

10. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) a s judikatúrou ESLP (rozsudok ESLP vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, s'ťažnosť č. 30979/96) zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (rozsudok ESLP vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko, m. m. II. ÚS 32/02, III. ÚS 241/2017, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií preto posudzoval aj ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky.

11. Pokiaľ ide o prvé kritérium, t. j. právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmet konania tvorí bežnú a pravidelnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, preto dĺžka napadnutého konania nie je závislá od právnej či skutkovej náročnosti prerokovávanej veci. Okresný súd síce vo svojom vyjadrení k obsahu ústavnej s'ťažnosti poukázal na skutkovú náročnosť veci, ktorú považuje za náročnejšiu ako obvyklú, neuviedol však žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by indikovali spomínanú zložitosť prejednávanej veci s'ťažovateľky.

12. Ďalším ústavným súdom posudzovaným kritériom je správanie s'ťažovateľky v napadnutom konaní. Je síce pravdou, že s'ťažovateľka nezaplatila súdny poplatok súčasne s podaním žalobného návrhu (29. januára 2020), avšak okresný súd postupoval plynule a obratom jej adresoval výzvu na zaplatenie súdneho poplatku (3. marca 2020). Posúdením celkovej dĺžky trvania súdneho sporu však túto skutočnosť nemožno pričítať na ťarchu s'ťažovateľky a ústavný súd ju nevyhodnotil za spôsobilú negatívne ovplyvniť doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

13. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý sa v počiatočnej fáze napadnutého konania musel vysporiadať s námietkou miestnej príslušnosti podľa § 41 CSP vznesenou žalovanou 24. júla 2020, keď obratom (28. júla 2020) postúpil súdny spis Okresnému súdu Bratislava III. S'ťažovateľka 7. augusta 2020 podala námietku miestnej príslušnosti a oznámila svoj nesúhlas s postúpením veci. Z uvedeného dôvodu o miestnej príslušnosti rozhodol Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením č. k. 14NcC 15/2020 z 27. októbra 2020 určil, že na rozhodovanie o antidiskriminačnej žalobe s'ťažovateľky je príslušný (dnes už bývalý) Okresný súd Piešťany. Časový úsek v trvaní štyroch mesiacov, keď sa súdny spis nachádzal mimo dispozície súdu prvej inštancie, je možné považovať za objektívne oddialenie prejednávania veci s'ťažovateľky a nie je ho síce možné pričítať na ťarchu okresného súdu, avšak vo vzťahu k celkovej doterajšej dĺžke napadnutého konania ide o úsek pomerne zanedbateľný. Okresný súd v tomto období zároveň realizoval nevyhnutné úkony spojené s podaním žaloby s'ťažovateľky v zmysle § 167 CSP (7. júla 2020 adresovaná výzva žalovanej na vyjadrenie sa k žalobe, replika žalovanej doručená 12. marca 2021, 7. apríla 2021 výzva žalovanej na dupliku doručení 30. apríla 2021, pozn.). Okresný súd napokon vec prejednal na pojednávaní 21. júna 2021. Ďalšie riadne nariadené pojednávanie na 17. január 2022 bolo odročené na žiadosť právneho zástupcu žalovanej a nový termín bol určený na 22. máj 2022. Následne došlo k zmene zákonného sudcu a 18. mája 2022 bolo stranám sporu doručené upovedomenie o zrušení termínu pojednávania z dôvodu preloženia zákonnej sudkyne. Súdny spis bol 1. júna 2022 pridelený do senátu sudcu [redacted], ktorého upovedomenie týkajúce sa trvania zákonnej prekážky v súvislosti s mimoriadnou situáciou spojenou s COVID-19 [§ 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020

Z. z., pozn.] bolo stranám sporu oznámené 19. septembra 2022. Súdnu reformou s účinnosťou od 1. júna 2023 bol súdny spis zaradený do súdnej agendy Okresného súdu Trnava a 14. júla 2023 pridelený zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ]. Overením aktuálneho stavu napadnutého konania ústavný súd konštatuje, že vo veci zatiaľ nie je nariadený termín pojednávania, z čoho možno uzavrieť, že k reálnemu prejednaniu a rozhodnutiu veci sťažovateľky v dohľadnej dobe nedôjde. Ústavný súd bez potreby podrobnejšej analýzy konštatuje, že v napadnutom konaní nesporne došlo k zbytočným priet'ahom dosahujúcim ústavnoprávnu intenzitu, ktoré boli spôsobené absolútnou nečinnosťou okresného súdu.

14. Napriek tomu, že priebeh napadnutého konania bol v rokoch 2020 a 2021 nepochybne poznačený aj objektívnou skutočnosťou spojenou s pandemickou situáciou spôsobenou ochorením COVID-19 a naň nadväzujúcimi zákonnými obmedzeniami vydanými v záujme zamedzenia šírenia tohto ochorenia, čo vzal ústavný súd pri rozhodovaní čiastočne do úvahy, i počas nej však prevažovali obdobia, v ktorých okresnému súdu nič nebránilo v tom, aby v spore sťažovateľky riadne konal a meritórne rozhodol.

15. Ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že prejednáváná sťažnosť sťažovateľky na priet'ahy v konaní, pôvodne vedenom na Okresnom súde Piešťany, nie je v predmetnom súdnom oddelení tohto súdu ojedinelá. Ústavný súd už vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov iných sťažovateľov postupom Okresného súdu Piešťany (rovnakého súdneho oddelenia, resp. zákonného sudcu), napr. v nálezoch č. k. II. ÚS 3/2022 z 27. apríla 2022, IV. ÚS 193/2022 z 26. mája 2022 a I. ÚS 283/2022 z 3. novembra 2022.

16. V ostatnom citovanom náleze (v bode 13) sa ústavný súd obšírne zaoberal aj názorom zákonného sudcu o existencii zákonnej prekážky znemožňujúcej konanie pojednávania. Uviedol, že subjektívny názor zákonného sudcu o nemožnosti realizovať pojednávania pre pretrvávajúcu prekážku podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. (v spojení so znením vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení neskorších predpisov) a na to nadväzujúci postup okresného súdu spočívajúci v opakovanom zrušení termínov riadne nariadených pojednávania nie je možné akceptovať. Nezistil žiadnu objektívnu prekážku, ktorá by bránila riadnemu ústnemu prejednaniu sporu sťažovateľky, a to minimálne od skončenia obdobia prísnych protipandemických opatrení, teda od 22. februára 2022 (zrušenie vyhláseného núdzového stavu uznesením vlády Slovenskej republiky č. 695 z 24. novembra 2021, pozn.).

17. S ohľadom na už zmienenú ničím neospravedliteľnú nečinnosť okresného súdu ústavný súd uzatvára, že okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná. Je teda zrejme, že procesný postup okresného súdu v napadnutom konaní nesmeroval efektívne k rýchlemu odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky, a preto nie je zlučiteľný s jej základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. právom na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

18. Po zohľadnení dĺžky napadnutého konania (3 a pol roka) bez riadneho prejednania veci a s absenciou meritórneho rozhodnutia čo i len na súde prvej inštancie tak ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli spôsobené zbytočné priet'ahy,

čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadost'učinenie

19. Keďže napadnuté konanie nie je právoplatne skončené ani meritórne rozhodnuté, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 druhou vetou ústavy a s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu), pričom okresný súd je povinný postupovať striktne podľa zásad koncipovaných v čl. 17 CSP a vec bez zbytočného odkladu prejednať.

20. Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia, za ktoré považuje sumu 3 500 eur.

21. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. IV. ÚS 210/04, I. ÚS 164/2018).

22. Ústavný súd pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľky na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Berúc do úvahy najmä predmet konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľky a všetky ostatné okolnosti prípadu sťažovateľky, majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd považoval priznanie sumy 1500 eur za primerané finančné zadost'učinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto nálezu) a vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

V.

Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 530,86 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

24. Ústavný súd pri vyčíslení náhrady trov konania vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Advokátovi patrí náhrada trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2023 (príprava a prevzatie veci, podanie ústavnej sťažnosti) v hodnote 2 x 208,67 eur plus režijný paušál 2x 12,52 eur, t. j. spolu suma 442,38 eur. Repliku sťažovateľky z 20. septembra 2023 ústavný súd nevyhodnotil ako podanie relevantné pre jeho rozhodnutie, a preto zaň náhradu trov sťažovateľke nepriznal. Trovy konania v sume 442,38 eur navýšené o 20 % daň z pridanej hodnoty, ktorej je právny zástupca sťažovateľky platiteľom (§ 18 ods. 3 vyhlášky), predstavujú sumu spolu 530,86 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu